

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

Quæstio I. Quid sit Reservatio Casuum, & à quo fieri possit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

magnâ prudentiâ Confessarij, eumque oportet hoc perpendere ex qualitate personæ, & alijs circumstantijs.

Aut est spes profectus?

54. Resp. III. Quando etiam ignorantia est invincibilis, adest tamen spes profectus, debet Confessarius pœnitentem admonere. Ita Sanchez *lib. 2. de Matrim. disp. 38.* cum alijs. Ratio est: quia quilibet approbatus Confessarius tenetur lege Charitatis docere Proximum errantem.

Vel pœnitens petat resolutionem dubij?

55. Resp. IV. Quòd si pœnitens aliquid patiat dubium, illiusque resolutionem petat, tenetur Confessarius illi veritatem aperire, licet non ignoret, pœnitentem suis dictis & monitis non obtemperaturum. Ita Sanchez *loc. cit. num. 14.* cum alijs. Ratio est: quia pœnitens, eo ipso, quòd dubitet, jam habet in conscientia remorsum peccati sui, ita ut amplius in bona fide non sit; unde taciturnitas Confessarij foret illius erroris approbatio.

Generalia circa scientiam & prudentiam Confessarij.

56. Cæterum, quomodo circa præmissa, & alia plurima, oporteat vigilare scientiam & prudentiam Confessarij, paucis hinc pagellis pro dignitate nequit comprehendere, eò quòd negotium hoc sit valde arduum. Tota Theologia Moralis ad istud Sacerdotis officium ritè ordinandum incumbit, innumeri Libri & Tractatus Theologici hæcenus editi, & imposterum edendi, in hoc ipsum allaborant: ut autem actu ipso omnia legitime perficiantur, post sedula Litterarum studia, nec non & debitam Librorum Theologicorum lectionem, gratia Spiritus Sancti humilibus precibus erit imploranda.

DISTINCTIO IX.

De Casibus Reservatis, & Sigillo Confessionis.

QUÆSTIO I.

Quid sit Reservatio Casuum, & à quo fieri possit?

Casus reservatus, quid? I.

CONCL. I. *Reservatio Casuum* aliud non est, quam negatio jurisdictionis absolvendi circa aliquod peccatum. Ita in re communis. Hinc *Casus reservatus* bene definitur, quòd sit peccatum mortale externum, ad cuius ab-

solu-

solutione inferioribus Sacerdotibus jurisdictione non est concessa.

2. Dicitur, *jurisdictio non est concessa Sacerdotibus*. Siquidem per actum Reservationis principaliter, ac directè, tantum afficitur persona Confessarij, ejus jurisdictionem arctando; & indirectè solum persona ipsius poenitentis, eò quòd à tali Confessario ob defectum jurisdictionis à Casu reservato absolvi non possit: prout inter alios notat Fagnanus *cap. Omnis. num. 78. & seqq. de Poenit. & remiss.* ubi ad longum probat, quòd per actum Reservationis Casuum non afficiatur nisi persona Sacerdotis Confessiones audientis, licet indirectè obiter poenitentibus. Unde infert, quòd Regulares intra Dioccesin Episcopi approbantis possint absolvere poenitentem alterius Dioccesis à Casibus in Diocesi poenitentis reservatis, si hi non sint reservati in Diocesi, in qua Confessiones audiunt: cum Regulares habeant, jurisdictionem à Papa, & Episcopus alterius Dioccesis nequeat, etiam quoad suos subditos, limitare jurisdictionem Sacerdotis sibi non subditi.

Per actum reservationis directè afficitur persona Confessarij, &c.

Corollarium.

3. CONCL. II. Certum est, dari in Ecclesia DEI potestatem reservandi Casus aliquos, sive causas criminum graviorum, à quibus inferiores Confessarij absque speciali licentia, & facultate, extra mortis articulum absolvere non possunt. Patet hoc præter continuam praxin, & sensum Ecclesiæ, ex Concilio Trid. *Sess. 14. can. 11. cap. 7.* ubi proinde monet in hæc verba: *Extra quem articulum mortis Sacerdotes, cum nihil possint in casibus reservatis, id unum poenitentibus persuadere nitantur, ut ad Superiores, & legitimos Judices pro beneficio absolutionis accedant.*

Datur in Ecclesia potestas reservandi casus.

4. CONCL. III. Sola peccata mortalia, eaque non nisi certa, externa, ac opere consummata, reservari solent. Ita Lugo *disp. 20. de Poenitent. sect. 2. Layman lib. 5. tract. 6. cap. 12. num. 3.* Herincx *disp. 6. de Poenitent. num. 6. & seqq.* cum alijs passim. Dicitur, *reservari solent*: nam quamvis peccata mortalia etiam merè interna possent reservari, tamen in usu non est, neque expedit, ut eadem reserventur. Deinde quoties morale dubium est de reservatione Casus, jam is non censetur reservatus, si ve sit dubium juris, si ve facti: siquidem reservatio est valde odiosa, & strictè interpretanda, adeoque intelligi debet de Casibus certis & indubitatis. Herincx *loc. cit. num. 7.* Suarez, & communis.

Quæ peccata reservari soleant?

Quid de casu dubio?

Papa ordi-
nariè non
reservat
peccatum,
nisi ob an-
nexam ex-
communi-
cationem.

5. CONCL. IV. Papa ordinariè nullum peccatum mortale sibi reservat, nisi propter annexam Censuram excommunicationis sibi idem reservatæ. Ita Herinex *cit. num. 6.* Navarrus, Tole- tus, Henriquez, Layman, aliique communiter: dummodò exci- piatur unus, vel alter casus, in quo oppositum habetur speciali- ter expressum; prout Sixtum V. in Bulla, contra malè promo- tos, quæ incipit, *Sanctum & salutare* (ac habetur tom. 2. Bullarj Romani *Constit. 91. dicti Pontif.*) reservâsse sibi peccatum istud abs- que alia excommunicatione annexa, notat ibidem Lugo *n. 25.* Et hinc in Conclusionè additur *ly, ordinariè.*

Unde hac
sublatâ, qui-
libet Con-
fessarius ab-
solvit à pec-
cato.

6. Infertur proinde, quòd si Papa, aut ejus Pœnitentiarius, aliquem absolvat à sola Censura excommunicationis Summo Pontifici reservatæ, possit postmodum quilibet inferior Confes- sarius in Foro conscientie absolvere hominem illum à peccato ipso, cui talis excommunicatio adjuncta fuit. Idem dicendum, si quis tempore Jubilæi, vel aliàs Confessario habenti specialem facultatem absolvendi à Casibus Summo Pontifici reservatis fuis- set confessus, ab eoque absolutus ab omni vinculo excommunica- tionis, omisâ tamen per oblivionem confessione Casus reservati Papæ: nam talis poterit postmodum per quemlibet Confessâ- rium ab eodem casu absolvi, eò quòd jam fuerit antea absolutus ab excommunicatione Papæ reservatâ; sublatâ autem excom- municatione non amplius manet reservatio Casus Papalis.

Item, si
Censura nõ
fuit con-
tracta.

7. Infertur ulteriùs: Si quis commisit peccatum Summo Pontifici reservatum, sed ob ignorantiam, aut aliam causam à Censura Papali excusatus fuit, talem etiam ab inferiori Confes- sario absolvi posse: siquidem sublatâ, vel non contractâ Censu- râ excommunicationis, etiam ablata censetur reservatio. Pir- hing *tit. de Hereticis, n. 37.* Ballæus *ÿ. Casus reservatus n. 2.* Lay- man *n. 2. & alij.*

Casus refer-
vati SS. Pon-
tifici, qui ?
(a) *Videa-
tur Tr. 13.
Dist. 2. n.
55. & seqq.*
Episcopi
possunt re-
servare Ca-
sus pro suis
Diocesi-
bus.

8. CONCL. V. Casus reservati Summo Pontifici, continen- tur partim in Bulla Cœnæ Domini, sic dictâ, quòd eandem Sum- mus Pontifex singulis annis in die Cœnæ Domini solemniter pro- mulgari faciat (a) partim in Jure Canonico, & diversis Bullis Pontificijs.

9. CONCL. VI. Etiam Episcopi pro suis Diocesisibus possunt sibi reservare certos Casus, à quibus Confessarij absolvere ne- queunt absque licentia, & facultate ipsorum speciali. Patet hoc tum ex perpetua praxi, sensûque Ecclesiæ; tum ex Con- cilio Trid. *Sess. 14. cap. 7. & can. 11.* sic definiente: *Si quis dixerit,*
Ep.

Quaest. II. De absolutione à Casibus reservatis in- & extra &c. 1037

Episcopus non habere jus reservandi sibi casus, nisi quoad externam politiam, atque idèd Casuum reservationem non prohibere, quò minùs Sacerdos à reservatis verè absolvat: anathema sit.

10. Cæterùm Casus Episcopis reservati continentur in proprijs singularum Dioecesium Ritualibus, & variantur juxta exigentiam & diversitatem Dioecesium: quamvis iithæc reservatio non afficiat personam Confessarij extra ejusmodi Dioecesi existentis, si Casus in Dioecesi Confessarij reservatus non sit, ut dictum n. 2. Ubi tales x. periantur?

11. De cætero quoad potestatem absolvendi Sæculares, ^{Cautela quoad Re-} ^{gulares.} imposterùm Regularibus cavendæ erunt duæ Propositiones, ab Alexandro VII. damnatæ, quarum prior, ordine 4. sic sonat: *Praelati Regulares possunt in foro Conscientiæ absolvere quoscuq; sæculares ab heresi occulta, ab excommunicatione propter eam incursum.* Posterior autem, ordine 12. est ista: *Mendicantes possunt absolvere à Casibus Episcopis reservatis, non obtentâ ad id Episcoporum facultate.*

Q U Æ S T I O II.

De absolutione à Casibus reservatis in- & extra Articulum mortis.

12. **C**ONCL. I. In mortis articulo quilibet Sacerdos potest absolvere ab omnibus Casibus reservatis. Pater hoc ex dictis *Dist. præc. num. 53.* & Concilio Trident. ibidem relato. In mortis articulo absolvere potest quilibet Sacerdos, Articulus mortis, &

13. Porro per *Articulum mortis* non duntaxat intelligendus est quasi ultimus vitæ spiritus, sed etiam quodvis probabile mortis periculum, sive id accadat ex infirmitate, sive ex decreto Judicis quempiam morti adjudicantis, sive ex alijs causis, utputâ ex imminente belli conflictu, partu periculoso mulieris, aut navigatione periculosa, seu valde longâ, in qua Sacerdotis copia futura non est. Licèt enim in rigore differentia sit inter *Articulum*, & *Periculum mortis* (nam *Articulus mortis* propriè dicitur, quando ex ægritudine prudenter præsumitur mors secutura: *Periculum mortis* verò, cum datur occasio, in qua frequenter homines pereunt, ut in conflictu bellico, in periculosa navigatione, & hujusmodi) in præsentî tamen materia, utpote favorabili, idem est *Articulus mortis*, & probabile *Periculum* ejus: Periculum mortis, quid?

nam